

OKRESNÁ PROKURATÚRA LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1

Číslo: 2 Pv 133/19/5505-5
EEČ: 2-39-313-2019

Liptovský Mikuláš 28.05.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 333, XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 26.02.2019 okolo 14.30 hod. v rodinnom dome č. 333 nachádzajúcom sa v obci XXXXX, okres XXXXX sa v obývacej izbe tohto domu pod vplyvom alkoholu po predchádzajúcej hádke so svojou matkou XXXXX tejto vyhrážal so slovami "zaškrťím ťa, porežem ťa, už mám toho plné zuby, už to nevydržím", čo v nej vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy XXXXX,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ Liptovský Hrádok uznesením

zo dňa 04.04.2018 pod ČVS: ORP-179/LH-LM-2019 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, ktorého skutku sa mal dopustiť spôsobom popísaným vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

V priebehu skráteného vyšetrovania bol vypočutý obvinený XXXXX, ktorý sa k spáchaniu skutku čiastočne priznal. Uviedol, že medzi ním a jeho matkou Jarmilou dochádza k hádkam, pretože on požíva alkoholické nápoje a matka mu to vyčíta. Obvinený pripustil, že pri hádkach používa hrubšie slová a nadávky, ale mame by fyzicky nedokázal ublížiť. V súvislosti so skutkom uviedol, že si na to spomína len hmlisto, vie že mame nadával, no nepamätá si presne. V ten deň okolo 14.30 hod. telefonovala jeho sestra Jindriška a pýtala sa, aká je doma situácia a chcela k telefónu aj mamu, počas telefonátu stál pri mame, mama sa sestre sťažovala a preto sa s mamou začal hádať, ale nepamätá si čo presne mame povedal.

Poškodená XXXXX vo svojej výpovedi uviedla, že so synom XXXXX sa stále hádajú, pretože je sústavne pod vplyvom alkoholu. Pri hádkach jej syn vulgárne nadáva a používa aj silnejšie slová, no nikdy ju fyzicky nenapadol a ani sa jej nevyhrážal zabitím. V súvislosti so skutkom uviedla, že vtedy pred mesiacom sa nevyhrážal, ale mrzko vykrikoval. Vo februári jej povedal, že v kuchynskom stole je veľký nôž, tak sa vtedy zľakla. Povedal jej, že sa s ním zareže a nepôjde do žiadnej basy. Syna sa bojí aj nebojí, niekedy má strach a niekedy vôbec nie. Keď sa na ňu zahľadí, tak mu odpustí.

XXXXX XXXXX uviedla, že v ten deň volala bratovi Vladimírovi a podľa hlasu spoznala, že je pod vplyvom alkoholu. Zavolala na pevnú linku a slúchadlo zodvihol brat a odovzdal ho mame, ale s ňou sa nedalo rozprávať, lebo bola rozrušená. Pri rozhovore bol prítomný aj brat, ktorý do rozhovoru sústavne zasahoval a kričal na mamu a vtedy počula slová "zaškrťím ťa, podrežem". Vtedy sa zľakla a rýchlo išla domov. Mamy sa opýtala, či jej brat neublížil a mama jej povedala, že sa spolu len hádali.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a spácha čin závažnejším spôsobom (so zbraňou) a na chránenej osobe.

Vyhrážanie musí byť samo o sebe takej kvalitatívnej úrovne, že je objektívne spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu u toho, voči komu hrozba smeruje. Dôvodnou obavou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu u poškodeného, ktorému sú tieto vyhrážky adresované, zo zla, ktorým sa vyhráža. Pri posudzovaní otázky, či je vyhrážanie spôsobilé v inom vzbudiť dôvodnú obavu, treba prihliadať na všetky konkrétne okolnosti prípadu, najmä na povahu vyhrážky, na fyzické a charakterové vlastnosti páchatel'a v porovnaní s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodeného, na ich vzájomný vzťah, ako sa páchatel' pri vyhrázaní správal, či mal v rukách nejaký predmet alebo zbraň, a pod. Napríklad z okolnosti, že vyhrážanie bolo sprevádzané správaním, ktoré ilustrovalo odhodlanie páchatel'a naplniť vyhrážky smrťou alebo inou ťažkou ujmom na zdraví tak, že páchatel' držal v rukách nôž alebo inú zbraň, možno usudzovať, že vyhrážanie bolo spôsobilé vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu. Na druhej strane treba starostlivo zhodnotiť závažnosť vyhrážky, a teda odlišovať nebezpečné vyhrážanie od iných hrubých, arogantných, agresívnych či vulgárnych verbálnych prejavov, ktoré nie sú prečinom, ale iba priestupkom.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Vyhodnotením dôkazov jednak jednotlivo ako aj v ich vzájomnom súhrne som dospel k záveru, že v priebehu vyšetrovania nebol vyprodukovaný taký dôkaz, ktorý by preukazoval, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, sa stal v takej forme ako bol tento vyjadrený pri vznesení obvinenia XXXXX. Obvinený prednesenie akýchkoľvek vyhrážok na adresu poškodenej nepotvrdil, ale ani nepoprel, lebo si na to nespomína. Nakoľko kľúčová účastníčka incidentu, a to poškodená XXXXX, vo svojej výpovedi nepotvrdila prednesenie vyhrážok, neprichádza do úvahy prijať iný záver, len ten, že je tu pochybnosť, či vyhrážky boli obvineným vôbec prednesené. Prednesenie vyhrážok síce potvrdila svedkyňa Jindriška XXXXX, táto však nebola prítomná na mieste činu a celú situáciu vnímala sprostredkovane cez telefónne spojenie, pretože vyhrážky mali odznieť počas telefonického rozhovoru. Z hľadiska skúmania konkrétnych následkov, či eventuálna vyhrážka bola vôbec objektívne spôsobilá vzbudiť dôvodnú obavu u poškodenej, je dôležité zisťovať konkrétny postoj poškodeného k správaniu sa obvineného. Primárne samotný poškodený musí objasniť, aké pocity v ňom vyvolalo správanie sa obvineného a z akých dôvodov. Orgány činné v trestnom konaní nedokázali v tomto prípade objektívne vyhodnotiť kvalitatívnu úroveň vyhrážok, ak tieto boli vôbec prezentované pred poškodenou, a to vzhľadom k postoju poškodenej, ktorá nepotvrdila prednesenie vyhrážok v takej forme, aké boli tieto vyjadrené v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia, pričom v podstate konštatovala, že vyhrážky ani neboli prednesené. Z tohto dôvodu sa preto poškodená nemohla ani vyjadriť k dôvodnosti vyhrážok vzbudiť v nej obavy o vlastný život. Táto okolnosť teda výrazne ovplyvnila posudzovanie stupňa závažnosti konania obvineného, ktorá za takýchto skutkových okolností nemôže byť automaticky hodnotená vyššie ako nepatrná. V rámci dokazovania bola teda ustálená a preukázaná len časť protiprávneho konania obvineného, ktorá bola založená na vulgárnych nadávkach poškodenej.

Konanie obvineného teda jednak nenapĺňa objektívnu stránku uvedeného prečinu a tiež s ohľadom na kritériá uvedené v § 10 ods. 2 Trestného zákona dosahuje stupeň iba nepatrnej závažnosti.

Pri trestnom stíhaní násilnej trestnej činnosti takéhoto charakteru je potrebné, aby bolo v záujme samotného poškodeného usvedčenie páchatel'a. Pri danom skutku sa javí práve výpoveď poškodenej XXXXX, ktorá mala byť s výnimkou obvineného prítomná pri skutku, ako najpodstatnejšia pre objasnenie skutkového stavu. Nakoľko poškodená však obvineného neusvedčila, táto absencia skutkových tvrdení sa odrazila v nedostatočnom preukázaní skutkového stavu.

Vyššie popísané preukázané konanie obvineného (vulgárne nadávky) však porušuje pravidlá občianskeho spolužitia a zásady občianskej morálky a možno ho subsumovať pod skutkovú podstatu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrážaním ujmom na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným

správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo preto potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok (§ 185 a nasl. Trestného poriadku).

JUDr. Marian Vagač
prokurátor